

DE DEATHBLOW | DOOR ROLAND ROTTENFUSSER

Posted on 5. November 2020

De machthebbers veranderen de noodtoestand in een permanente staat - laten we ons nu verdedigen, anders zijn vrijheid en democratie het einde van de weg.

Een gezichtspunt van Roland Rottenfußer.

De regering trekt de teugels weer aan en heeft besloten tot een nieuwe lockdown - zogenaamd "light", alsof het vetarme kwark is. Het geeft aan dat het ons ernst is met de georganiseerde waanzin. Onze proefstage als burger van een dictatuur wordt omgezet in een vaste aanstelling. We zullen met angst blijven regeren en onze vrijheidsrechten zullen worden ingeperkt. Daarbij worden we ritmisch en barmhartig losgemaakt, we worden in lijn gehouden met fijn gedoseerde voorgerechten van hoop. Vrijheid bestaat altijd alleen in afwachting van de mogelijke beperking ervan op elk moment. Een verminderde, beperkte bewegingsvrijheid die onderhevig is aan het virus. Op de drempel van een nieuw wereldtijdperk van despotisme moeten we nu een besluit nemen: Willen we de grootst mogelijke bescherming tegen het risico van de dood ten koste van het leiden van een in wezen levenloos leven? Hoe we kiezen is ook een kwestie van moed. Want vrijheid en levendigheid zijn nooit helemaal zonder risico - zoals alles wat echt van waarde is.

"Groepen feestvierende mensen zijn onacceptabel," zei Angela Merkel met haar mond gespannen en duidelijk worstelend met de ernst van haar beslissing. En Karl Lauterbach, de SPD-dementor, wiens charisma alle levensvreugde en vertrouwen als een zwart gat opslokt, werd duidelijker: "De onschendbaarheid van het huis mag geen argument meer zijn voor een gebrek aan controle.

Er wordt niet meer gestopt op de hellende weg naar despotisme waarop Duitsland en vele andere landen in de wereld zich bevinden. We moeten de feiten onder ogen zien: De macht in dit land is in handen van een klikje gelijkaardige putschisten - een milieu dat ver van de vrijheid afstaat en dat wild vastbesloten lijkt om zijn vernietigende werk voor onze democratie af te ronden. Voor hen is er geen maatregel meer en nauwelijks nog een taboe. De menselijke waardigheid mag geen argument meer zijn voor de afwezigheid van vernedering, als men het dictum van Lauterbach zou kunnen blijven spinnen. We moeten dit tegengaan met een onmiskenbaar "nee". Groepen zinnen van politici zijn onaanvaardbaar.

De machtigen spuwen nu openlijk hun minachting voor onze waardigheid en onze zelfbeschikking in ons gezicht. Bijvoorbeeld, wanneer zowel Merkel als Söder het hebben over "het aanhalen van de teugels". Deze politici behandelen ons als burgers als landbouwhuisdieren die getraind moeten worden - of beter: op dezelfde manier waarop dieren nooit behandeld mogen worden. We voelen de steeds strakker wordende teugels, en onze flanken bloeden al onder hun sporen. Laten we in opstand komen, laten we deze slechte ruiters van ons af werpen! Laten we ongebreideld leven en alleen beperkt worden door een natuurlijke ethiek, die de suggestie oproept om rekening te houden met de zieken en de zwakken!

Een beleid van de mond geslagen

Deze "autoriteit" is in veel opzichten te moedig geworden, ze gedraagt zich arrogant en steeds meer intimiderend naar ons toe. De neergeslagen hoek van de mond van een verlichte smiley begroet me al als ik een dorp binnenkom met 51 km/u. Bij een snelheidsverhoging van 6 km/u krijg ik een mooie aankondiging in pompeuze legalese - met een foto van mij genomen zonder mijn toestemming.

Plassen buiten, zelfs in het bos, is verboden - veel mensen weten dit gewoon niet omdat dergelijke "overtredingen" moeilijk te controleren zijn. Een week geleden heeft mijn staat vastgesteld dat het niet meer 3 uur is, maar 2 uur. Op sommige plaatsen beveelt het me om een vod over mijn gezicht te leggen, zelfs in de frisse lucht en als er niemand in de buurt is. Vanaf 22.00 uur is het op veel plaatsen verboden om bier te drinken, maar het is wel toegestaan om limonade te drinken. Wacht, dat is nog steeds de oude regel: vanaf november is het een strafbaar feit voor verhuurders om iets te serveren - zelfs limonade. Als ze deze regel overtreden, worden ze als criminelen behandeld.

De afgetekende hoek van de monding van een reusachtige mijl aan de kant van de weg is het symbool geworden van deze arrogante staat, waar we eigenlijk nooit volgbaar genoeg voor zijn. Wat volledig vergeten is, is dat het eigenlijk de "vertegenwoordigers van het volk" zijn die zich aan ons moeten bewijzen en onze goedkeuring moeten vragen. Deze basisregel van een gezond burgerlijk zelfvertrouwen is echter niet alleen door de machthebbers, maar ook door de overheid in de vergetelheid geraakt.

We worden eigenlijk behandeld alsof we poppen zijn die naar believen hier en daar kunnen worden

gesleept of wekenlang in de kast kunnen worden opgesloten.

Er werd ons niet eens gevraagd of we het met dit alles eens waren. Opiniepeilingen komen altijd achteraf, en ze blijken altijd in lijn te zijn met het overheidsoptreden.

Nu de negende maand van de crisis nadert, zal de politieke kaste die zwanger is van de dictatuur een monster baren en zullen we geconfronteerd worden met een ware repressieve rooftocht. Het ergste is dat de meeste mensen eraan beginnen te wennen. De belangrijkste vraag die echt intelligente mensen nu in hun hoofd stellen is: "Wat kan ik nog meer doen?". En het woord "meer" impliceert al de voortdurende inkrimping van dit domein van wat is toegestaan. Ik heb al ervaren dat een familielid weken voor de nieuwe lockdown angstig vroeg: "Mag het eigenlijk wel op straat na 9 uur 's avonds? Hij moet de avondklok verward hebben met de avondklok."

Politiek die mensen beledigt en ziek maakt

Waarop zulke overijverige regelaars helemaal niet komen: Volwassenen zijn misschien niet zo geïnteresseerd in wat zij - de politici en de autoriteiten - van hen zouden willen en hoe zij ons gedrag beoordelen. Maar ze leggen ons steeds gênant hun mening en eisen op.

Ze moeten ons met rust laten en hun werk doen - dat wil zeggen: de taken oplossen die er echt toe doen. Dit houdt zeker in dat de randvoorwaarden voor een goede "volksgezondheid" mede vorm moeten krijgen. Maar het tegenovergestelde gebeurt: Dit beleid maakt mensen ziek - vooral in de ziel. Miljoenen mensen voelen dit al, mits ze toegang hebben tot hun gevoelens. Stijve, autoritaire politiek maakt mensen ziek omdat het beledigend is. Omdat het mensen berooft van hun waardigheid en zelfbeschikking en hen in een situatie van grote machteloosheid dwingt.

Aan de gebeurtenissen rond de "tweede lockdown" kunnen we zien wat er nu in het verschiet ligt en wat we zelf verkeerd hebben ingeschat. Het wordt vaak gebagatelliseerd als een "lockdown light" omdat kinderen nog op school zitten en werknemers "mogen" gaan werken. Gezien de maskers en catalogi van regels en voorschriften die de lucht wurgen, zou het beter zijn om te zeggen: moeten gaan.

Sommige van de illusoire ideeën die de afgelopen negen maanden de ronde hebben gedaan, moeten nu worden herzien. En ik neem het niemand kwalijk als ze een fout hebben gemaakt over de corona-situatie - vooral in de beginfase. De situatie was verwarrend, de toekomst moeilijk te voorspellen, en zelfs ik zou niet in staat zijn geweest - hoewel ik zeker enkele honderden artikelen en video's over dit onderwerp heb geconsumeerd - om alles wat er tot nu toe is gebeurd te voorzien.

De fout van de trivialisatoren

Trivialiserende interpretaties van gebeurtenissen moeten worden losgelaten. In maart en april werd vaak gezegd dat de inbreuken op de grondrechten vervelend waren, maar gezien de gevaarlijke situatie voor korte tijd aanvaardbaar waren. Eerst moest men zich overgeven, maar daarbij moest men de machtigen goed in de gaten houden, zodat de zichtbaar geworden dictatoriale neigingen zich niet verschansten. Welnu, de tendensen zijn gestabiliseerd, het einde is nog niet in zicht, en de meeste van degenen die toen politiek besluiteloos waren, zijn niet serieus in opstand gekomen, noch in de beginfase, noch in de vergevorderde fase van de ontmanteling van de grondrechten. Het zou juist zijn geweest om vanaf het begin een zeer duidelijke en zeer hevige tegenstand te bieden.

Als iedereen had gezegd wat hij of zij van de hele zaak vond, ongeacht de mogelijke tegenwind, zou er niet in de eerste plaats een ongunstige dynamiek zijn ontstaan. Men hoeft maar te denken aan het beklemmende stilzwijgen van de meeste kunstenaars en beroemdheden, maar ook aan praktisch het hele verzet tegen de beperkingen van de grondrechten, die potentiële betogers nog verder hebben ontmoedigd. Het algemene beschamende klimaat van opinie, dat loyaal was aan de regering en een enorme druk uitoefende op andersdenkenden, betekende dat bijna iedereen die het niet vrijelijk eens kon zijn met het heersende verhaal, zich gedwongen voelde om op zijn minst te doen alsof hij het ermee eens was.

We moeten de hoop opgeven dat het probleem spoedig zal worden opgelost, want onze politicus heeft integriteit in zijn hart en de democratie is over het algemeen intact. In het beste geval zou het veelgevraagde vaccin in dit opzicht verlichting kunnen brengen - maar dan wel tegen een hoge gezondheidsprijs.

Spirituele feel-good verhalen van het soort "Ik vond de lockdown vrij goed, ik had eindelijk tijd om te kalmeren. Deze herfst en winter is het einde van de pret, er dreigt een grote collectieve depressie, die op haar beurt de krachten van het verzet in de dubbele betekenis van het woord zal verzwakken en misschien juist daarom zal worden geaccepteerd door de machthebbers.

Vrijheid als premie voor volgzzaamheid

We zouden een zwarte kerstmis kunnen meemaken, vergiftigd door de verboden van de wet en de orde - of door de "versoepeling" die ons omwille van de barmhartigheid wordt toegestaan. De vrijheid - en zelfs dit slechts gedeeltelijk - wordt zo getransformeerd van een vanzelfsprekendheid naar een premie voor volgzzaamheid, die onder voorbehoud aan de mensen wordt gegooid, net zoals het in de mond stoppen van viervoeters in een hondenschool als ze goed zijn geweest. Het licht aan het einde van de tunnel zijn mogelijke "detentievoorzieningen" met Kerstmis.

Terwijl de dagen korter worden en het licht afneemt naar analogie van de vrijheid en de levensvreugde, moeten degenen die eraan onderworpen zijn zich verheugen op de Christkindl, om het nog een tijdje vol te houden.

In de genadevolle kersttijd konden burgers nu de buitengewone gunst krijgen om "toestemming te krijgen" om familieleden te ontmoeten. Merkel en haar omgeving zullen dan zeker gebruik maken van de metafoor van het "licht in de duisternis" in een grandioze hartelijkheidssimulatie, die vaccinfabrikanten zullen verkondigen aan de verlossingsgezinde mensen in de navolging van Jezus. Maar om het zover te laten komen, moet het eerst nog een tijdje stilstaan. En ook al zou er wat ontspanning moeten zijn - alleen in kleine stukjes, natuurlijk - dan nog kan dat alleen onder voorbehoud. Totdat de derde golf onvermijdelijk aan de deur staat.

Dat de pauzes tussen de mishandelingen op een bepaalde manier moeilijker te verdragen zijn dan de mishandelingen zelf, heeft Reinhard Mey groots verwoord in zijn lied "Irgendein Depp bores somewhere always".

Maar de moeilijkste test voor psyche en oren...
Is de kwellende stilte plotseling na het boren,
De wetenschap dat het elk moment opnieuw kan beginnen...
Of niet, oh, die twijfel is gewoon zenuwslopend.
Je hoort gewoon je pols, je houdt je adem in en knalt...
Wacht je stijf - soms dagenlang!
Omdat boren slecht is, maar niet boren is erger.

De stilte voor het schot

Op deze manier houdt de overheid ons scherp en alert, zelfs tijdens de relatief permissieve lockdown breaks - dit is overigens een definitie van stress die zeer schadelijk is voor de gezondheid en het immuunsysteem. Na de beperking van de grondrechten gaat het altijd om de beperking van de grondrechten. Er zal geen rustige periode meer zijn - zelfs als de situatie volgend voorjaar verbetert - waarin we ons veilig kunnen voelen op het gebied van de burgerlijke vrijheden. Als zelfs in de zomer van 2020, die grotendeels zonder coronadood verliep en zelfs de zwaarste inspanningen voor de opbouw van het land leek te ontlopen, de grondrechten zonder noemenswaardig verzet zouden kunnen worden ingeperkt, dan zal dat op elk moment weer mogelijk zijn.

De situatie zal niet ongevaarlijker worden voor vele maanden. Virussen en andere gevaren voor de gezondheid hebben altijd bestaan en zullen altijd blijven bestaan, met inbegrip van voorwendselen voor aanvallen op de vrijheid, op voorwaarde dat de politieke wil daartoe bestaat. Infecties en helaas ook sterfgevallen zijn altijd te verwachten. Tegen de achtergrond van de nieuwe politieke agenda zal de - door de media enigszins opgeblazen - virologische norm echter verhinderen dat de uit ons land verdreven vrijheid hier ooit weer voet aan de grond krijgt. Dit wordt al gegarandeerd door de mogelijke griepgolven of - die ook kunnen voorkomen - iets bovengemiddelde gezondheidsbedreigingen.

"En ze zullen niet langer vrij zijn voor hun hele leven," zei Hitler, toen hij in een toespraak het typische curriculum vitae van een burger schetste, inclusief het lidmaatschap van de Hitler Jeugd, de Wehrmacht en

de politieke partijen. Hou je alsjeblieft niet in met de gedachte dat ik het "Derde Rijk" bagatelliseer. Ik ben me goed bewust van de verschillen ten opzichte van vandaag. Maar laat deze visie even tot u komen in al zijn beklemmend geweld:

We zijn misschien niet langer ons hele leven vrij.

Velen van ons zouden tientallen jaren van intimidatie, terreur door een staccato van angstboodschappen, gezichtsbedekking, totale bewaking en vergiftiging door gedwongen medicatie en vaccinatie kunnen hebben voordat we ons op ons sterfbed realiseren dat we nauwelijks hebben geleefd. In het beste geval voor het jaar 2020.

Vrijheid onder voorbehoud van het virus

Het hoeft niet zo te zijn. Ik merk zelfs in de reguliere media en in de partijen dat er meer onrust is over de nieuwe rigide maatregelen dan voorheen. Ik ervaar hoe "normale" mensen, die zeker geen lezers zijn van de alternatieve media, zeer goed geïnformeerd en kritisch praten over Corona - ook al is het verhaal "We leven nog steeds in een democratie" nog steeds sterk in deze kringen.

Maar ik ervaar ook hoe "hygiënerituelen", morele lafheid en de mentaliteit van de vrijetijdspolitieman een gewoonte worden onder de bevolking. Zelfs in het vergevorderde stadium van een ongebreidelde coronamoeheid, worden de teugels op sommige plaatsen nog steeds aangehaald, corona-kanselarijen worden radicaler en onverdraaglijker. Misschien kan dit ook geïnterpreteerd worden als een verdediging tegen een in zichzelf onderdrukte verzetsimpuls, die ze plaatsvervangend bestrijden in de vorm van de "corona ontkenners".

De oorzaak van de vrijheid is Spitz op een knop. We zijn uitgeput en toch moeten we blijven vechten, vooral nu. Op de lange termijn zal een afname van de energie van het verzet waarschijnlijk zijn wraak nemen, want dan worden we geconfronteerd met nog ondraaglijker dingen die ons nog meer zullen vermoeien en verzwakken.

Wat ons te wachten staat, is misschien niet een volledig voltooide dictatuur die duidelijk als zodanig herkenbaar is. Het zal eerder een fragiele dans zijn tussen vrijheid en despotisme, waarbij soms de ene of de andere kracht op de voorgrond wordt geduwd, maar altijd beide op de dansvloer blijven. We zullen - als de maatregelen weer eens "losgemaakt" worden - te maken krijgen met een vrijheid onder voorbehoud en onder het zwaard van Damocles van de altijd mogelijke herroeping ervan.

We mogen niet vergeten dat we niet in staat zullen zijn om alle argumenten te weerleggen die zeggen dat men ziek kan worden van Covid-19 en andere virussen en kan sterven - zij het met een lagere waarschijnlijkheid. Het maakt niet uit hoeveel "sceptische" artikelen we verzamelen of zelf produceren - er blijft een restant van de onzekerheid bestaan. Maar dit geldt ook voor alle andere potentiële gezondheidsbedreigingen waaraan we permanent worden blootgesteld en waarvan vele gevaarlijker zijn dan Covid-19, alleen blijkbaar minder geschikt voor de media.

We zijn altijd in gevaar

Leven betekent leven met verschillende soorten bedreigingen. Het betekent echter dat we het geluk en de lichtheid moeten heroveren die ook inherent zijn aan ons wezen als potentieel, altijd opnieuw, vol moed en vertrouwen.

Op deze splitsing in de weg moeten we beslissen hoe we willen leven.

De veronderstelling dat Corona volledig onschadelijk is, zou slechts een vorm van ontduiking van deze beslissing kunnen zijn. De vraag is eerder: Met hoeveel gevaar willen en kunnen we leven voordat we vluchten in een vorm van bestaan als volledig arbeidsongeschikte subjecten? Van de machthebbers kan in ieder geval niet worden verwacht dat zij ons met deze beslissing een verstandige handreiking doen. Ze streven hun eigen agenda na, die grotendeels losstaat van ons welzijn.

We moeten ons er ook van bewust zijn dat de beslissingen die we nemen - bijvoorbeeld om in het openbaar "corona-sceptische" standpunten in te nemen of om veel mensen tegen de "regels" in te zetten - gevolgen

kunnen hebben voor de gezondheid van andere mensen. 40 of 80 "op en met Corona overledenen" is veel. Zelfs als dit ver verwijderd is van de ongeveer 300 dagelijkse sterfgevallen van de "First Wave". En zelfs als de meeste van hen stierven "met" in plaats van "op" Corona, en zelfs als de meerderheid van hen zeer oud en in slechte gezondheid waren. Deze mensen hebben speciale bescherming nodig, maar zonder dat de bejaardentehuizen veranderen in gevangenissen - in de praktijk is er geen gemakkelijke afweging van belangen.

We moeten ons er altijd van bewust zijn dat we handelen zoals we handelen om erger te voorkomen - inclusief, indien van toepassing, de dood van mensen als gevolg van "collaterale schade" zoals zelfmoord, uitgestelde operaties of - in landen in het Zuiden - honger.

We hebben een verantwoordelijkheid tegenover onze kinderen en de toekomstige generaties, die we een leven van onderdrukking en politiestaatrepressie willen besparen, met maskers en permanente psychologische terreur.

Maar dit acteren, spreken en schrijven is niet zonder risico. Zoals elke beslissing waarvan de gevolgen niet onverschillig zijn. Dit geldt natuurlijk ook voor de beslissingen van de "tegenpartij".

Een beleidswijziging is noodzakelijk

We hebben de volledige vervanging van de huidige ongeschikte leiders nodig of op zijn minst een uitgebreide verandering van houding in dit "milieu".

We hebben een onderzoekscommissie nodig om volledig opheldering te verschaffen over wat er sinds februari van dit jaar is gebeurd en om de betrokkenen ter verantwoording te roepen als ze tegen de grondwet en het welzijn van miljoenen mensen hebben gehandeld.

We hebben een nieuw beleid nodig dat beslissingen neemt op basis van zinvolle, niet gemanipuleerde cijfers, in plaats van de bevolking te verontrusten met opgeblazen cijfers die uitsluitend gebaseerd zijn op rechts- of vals-positieve PCR-testresultaten.

We moeten de bevolking meer betrekken bij dit soort serieuze beslissingen. We willen meer vragen krijgen, in plaats van alleen maar het zogenaamde zorgzame paternalisme van de machten te ontvluchten.

We hebben een breed en tegelijkertijd snel debat nodig over het Corona-beleid, dat openstaat voor resultaten. Een grotere betrokkenheid van het Parlement, zoals nu in veel kringen wordt gevraagd, is democratisch gepast, maar niet voldoende. Wat heeft het immers voor zin om de overheid alleen te laten "controleren" door een personeelslid dat in de meeste opzichten geestelijk gelijk is aan de overheid? Andere maatschappelijke groepen en onafhankelijke deskundigen op alle relevante gebieden - bijvoorbeeld virologen, maar ook psychologen en geriatrische verpleegkundigen - moeten hierbij worden betrokken.

We hebben een massale campagne nodig om onze lichamelijke en geestelijke gezondheid te versterken, zodat we beter bestand zijn tegen allerlei soorten "ziekteverwekkers". In plaats van het virus te haten, moeten we beginnen met het verbeteren van ons immuunsysteem zo veel mogelijk - evenals andere indicatoren van holistische gezondheid.

De energie die politici en de media momenteel besteden aan één enkel doel - het voorkomen van contact tussen een virus en een mens - moet in de toekomst ook worden gekanaliseerd naar andere effectieve methoden van gezondheidszorg: Beweging, voeding, passende ontspanning, inclusief geestelijke ontspanning, natuurgeneeskunde, "verharding" door middel van gerichte warmte/koude prikkels, geschikte voedingssupplementen om het immuunsysteem te versterken, het verbeteren van de ecologische en sociale voorwaarden voor een "goed leven".

"Lock out" natuurlijk zullen we niet in staat zijn om de dood te voorkomen, zelfs niet door zeer nuttige informatie en maatregelen. Het menselijk lichaam blijft kwetsbaar. Net als zijn ziel. Net als deze democratie, waarvan we alleen al in de laatste maanden de kwetsbaarheid konden voelen. Het feit dat deze staatsstructuur allesbehalve perfect was voordat dat velen tot cynisme kon verleiden. Cynisme, dat op zijn beurt de krachten van het verzet tegen de vernietigers van de democratie zou kunnen verzwakken.

Laten we gehecht blijven aan de waarden die we als goed en juist hebben erkend en die nu op het spel lijken te staan. Laten we ook trouw blijven aan hen in hun vervorming en perversie door destructieve krachten.

Laten we waakzaam blijven als mensen slecht over onze menselijkheid proberen te roddelen. Laten we de moed opbrengen. Laten we in actie komen. Nu!

Roland Rottenfußer, geboren in 1963, werkte na zijn studie Duits als boekredacteur en journalist voor verschillende uitgeverijen. Van 2001 tot 2005 was hij redacteur van het spirituele tijdschrift Connection, later voor "Zeitpunkt". Hij werkt momenteel als redacteur, boekenschrijver en auteursverkenner voor Goldmann Verlag. Sinds 2006 is hij hoofdredacteur van Hinter den Schlagzeilen.

+++

Opmerking bij het artikel: De huidige tekst verscheen voor het eerst in "[*Rubikon – Magazin für die kritische Masse*](#)", in wiens adviesraad Daniele Ganser en Rainer Mausfeld onder andere actief zijn. Aangezien de publicatie onder een vrije licentie (Creative Commons) plaatsvond, neemt KenFM deze tekst over voor secundair gebruik en wijst er expliciet op dat het Rubicon ook afhankelijk is van donaties en ondersteuning nodig heeft. We hebben veel alternatieve media nodig!

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: EugeneEdge / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK